

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 36

V LJUBLJANI, dne 15. novembra 1967

Cena 1 dinar

Leto XXIV

VSEBINA:

290. Zakon o spremembi zakona o prispevkih in davkih občanov.
291. Zakon o poravnalnih svetih.
292. Zakon o dopolnitvi zakona o delu in pravicah republikanskih poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija.
293. Sklep o reševanju nekaterih aktualnih problemov zdravstvenega varstva in socialnega zavarovanja.

294. Odlok o finančnem programu za financiranje adaptacije vzgojnega zavoda Veržej.
295. Sklep o določitvi števila in izvolitvi sodnikov porotnikov Vrhovnega sodišča SR Slovenije.
296. Sklep o določitvi števila in izvolitvi sodnikov porotnikov okrožnega sodišča v Novem mestu.

290.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembi zakona o prispevkih in davkih občanov

Razglasa se zakon o spremembi zakona o prispevkih in davkih občanov, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 9. oktobra 1967 in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 13. novembra 1967.

St. 422-5/67

Ljubljana, dne 14. novembra 1967.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o spremembi zakona o prispevkih in davkih občanov

1. člen

V zakonu o prispevkih in davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7-59/67) se 138. člen spremeni tako, da se glasi:

»Krajevni samoprispevek se lahko vpelje za zgraditev komunalnih, izobraževalnih, kulturnih, zdravstvenih, socialnih ali drugih objektov ali za druge namene, ki imajo neposreden pomen za občane, če se večina vseh vpisanih volivcev z območja, za katero naj se samoprispevek vpelje, izjavi zanj na zborih volivcev ali na referendumu.

Krajevni samoprispevek za območje krajevne skupnosti vpelje najvišji organ krajevne skupnosti s sklepom, ki se objavi tako kot občinski odloki.

Za območja, na katerih ni krajevne skupnosti, vpelje krajevni samoprispevek občinska skupščina.

Občinska skupščina lahko vpelje krajevni samoprispevek za posamezne namene iz prvega odstavka

tega člena za območje vse občine ali za območje več krajevnih skupnosti.

2. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

291.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o poravnalnih svetih

Razglasa se zakon o poravnalnih svetih, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 9. oktobra 1967 in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 13. novembra 1967.

St. 732-3/67

Ljubljana, dne 14. novembra 1967.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o poravnalnih svetih

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Poravnalni sveti so samostojni in neodvisni družbeni organi za posredovanje v izvensodnem poravnavanju sporov med občani, občani in organizacijami ali sporov med organizacijami.

2. člen

Poravnalni sveti lahko obravnavajo vse spore o pravicah in obveznostih, s katerimi stranke razpolagajo, ne glede na vrsto in vrednost.

3. člen

Sodelovanje pri obravnavanju sporov pred poravnalnim svetom je prostovoljno.

Poravnalni svet lahko posreduje samo v navzočnosti obeh prizadetih strank ali njunih zakonitih zastopnikov.

4. člen

Posredovanje poravnalnega sveta ne vpliva na tek zastaralnih in prekluzivnih rokov.

5. člen

Sporazum pred poravnalnim svetom ima pomen izvensodne poravnave.

II. ORGANIZACIJA

6. člen

Poravnalne svete lahko ustanavljajo krajevne skupnosti in delovne ter druge organizacije. Več krajevnih skupnosti lahko ustanovi skupen poravnalni svet; v eni krajevni skupnosti se lahko ustanovi več poravnalnih svetov.

7. člen

Poravnalni svet ima predsednika in dva člana ter njihove namestnike. Predsednik in člani poravnalnega sveta ter njihovi namestniki se volijo za dve leti na zborih volivcev oziroma zborih delovnih skupnosti organizacij in so lahko ponovno izvoljeni.

8. člen

Pogoje za delo poravnalnega sveta zagotavlja ustanovitelj.

Poravnalni svet obvešča občane in organizacije o problematiki, ki jo opaža pri svojem delu, in o obsegu svojega dela.

9. člen

Funkcija članov poravnalnega sveta je častna in brezplačna.

III. POSTOPEK PRED PORAVNALNIM SVETOM

10. člen

Poravnalni svet posreduje, če to zahteva tudi samo ena od prizadetih strank, lahko pa posreduje tudi na svojo pobudo, če misli, da bi bilo to v posameznem primeru koristno.

11. člen

Postopek pred poravnalnim svetom je neposreden, tisten, hiter in brezplačen.

V postopku pred poravnalnim svetom se ne plačujejo takse.

12. člen

Obravnavanje pred poravnalnim svetom je javno, razen če katera od strank temu ne ugovarja.

13. člen

Poravnalni svet napravi zapis o sklenjeni poravnavi.

IV. KONČNI DOLOČBI

14. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo na območju SR Slovenije veljati tiste določbe splošnega zakona o stanovanjskih skupnostih (Uradni list FLRJ, št. 16-278/59), ki se nanašajo na delo in organizacijo poravnalnih svetov.

15. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

292.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o dopolnitvi zakona o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija

Razglašam se zakon o dopolnitvi zakona o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 9. oktobra 1967 in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 13. novembra 1967.

St. 020-30/67

Ljubljana, dne 14. novembra 1967.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o dopolnitvi zakona o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija

1. člen

Za 9. členom zakona o delu in pravicah republiških poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija (Uradni list SRS, št. 16-121/67), se doda nov 9a člen, ki se glasi:

»9a člen

Določbe tega zakona se uporabljajo tudi za funkcionarje na določenih funkcijah v diplomatsko-kon-

zularni službi, če so pred tem opravljali katero od funkcij iz 6. in 9. člena tega zakona in so zato prejemali osebni dohodek, oziroma stalno nadomestilo osebnega dohodka in če po prenehanju svoje funkcije čakajo na razporeditev oziroma službeno mesto v SR Sloveniji.

Funkcije iz prejšnjega odstavka določi s sklepom administrativna komisija Skupščine SR Slovenije, ki ga potrdi republiški zbor Skupščine SR Slovenije.

Ce osebi iz prvega odstavka tega člena pripadajo pravice iz zakona o delu in pravicah zveznih poslancev in funkcionarjev, ki jim je prenehala funkcija (Uradni list SFRJ, št. 17-245/67), se uporabljajo zanje določbe tega zakona le v primeru, če se odreče pravicam iz zveznega zakona.

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 30. aprila 1967.

293.

SKLEP

O reševanju nekaterih aktualnih problemov zdravstvenega varstva in socialnega zavarovanja

Skupščina SR Slovenije je na seji republiškega zbora in socialno-zdravstvenega zbora dne 3. novembra 1967 razpravljala o nekaterih aktualnih problemih zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja, invalidsko-pokojninskega zavarovanja ter sklada otroškega dodatka in upoštevajoč stališča in predloge izvršnega sveta

ugotovila:

I

V sistemu socialnega zavarovanja obstajajo številna protislovja, ki se vse bolj zaostrujejo. Kažejo se v tem, da so skoraj vse pravice in dolžnosti urejene z zveznimi predpisi, za zagotovitev teh pravic pa so odgovorni samoupravni organi skupnosti socialnega zavarovanja. Zaradi limitiranja stopenj s strani federacije pa le-ti nimajo možnosti, da bi v celoti uresnili svoje obveznosti.

Glede na specifičnosti družbeno-ekonomskega razvoja republik, ki se kažejo v družbeni produktivnosti dela, strukturi zavarovancev, nivoju življenjskih stroškov in potreb prebivalstva, so ta protislovja prišla še posebej do izraza na področju zdravstvenega varstva in zavarovanja, invalidsko-pokojninskega zavarovanja in na področju otroškega varstva.

Sedanjí sistem tudi ne vsebuje dovolj elementov, ki bi vzpodbujali zavarovance, delovne organizacije in druge družbene dejavnike za racionalnejšo potrošnjo. Zato bo treba iskati rešitve v izpolnitvi celotnega sistema socialnega zavarovanja.

Osnovne dejavnike zavarovanja je treba postaviti v tak medsebojni odnos, da bodo lahko uveljavljali svoje interese v okviru materialnih zmogljivosti, pri

tem pa poudariti tudi odgovornost družbeno-političnih skupnosti.

V preteklem obdobju se je znatno razširila materialna in kadrovska osnova zdravstvenega varstva. Ob neenakomernem in ekstenzivnem razvoju zdravstvene službe pa so stroški močno naraščali in niso vselej ustrezali doseženim rezultatom. Zato je bila med reformnimi ukrepi na področju zdravstva predvsem poudarjena zahteva po bolj smotrni potrošnji in njeni uskladitvi z družbenimi zmogljivostmi.

Letos je bil dosežen pomemben premik glede usklajevanja potrošnje na področju zdravstvenega zavarovanja z realnimi možnostmi. Potrošnja sredstev za te namene ne raste več tako skokovito kot v preteklih letih. K temu so predvsem prispevali doslej sprejeti ukrepi na področju zdravstvenega zavarovanja. Kljub temu pa potrošnja še vedno presega razpoložljiva sredstva.

V osnovni zdravstveni službi se razvijajo pomembni integracijski procesi, s katerimi bo zagotovljena racionalnejša organizacija in boljša strokovna povezanost zdravstvenih zavodov, racionalnejše poslovanje zdravstvene službe in bo utrjen vpliv zainteresiranih dejavnikov na izvajanje zdravstvenega varstva. To bo prispevalo k izboljšanju zdravstvenega varstva občanov. Uspešna izvedba reorganizacije zdravstvene službe je odvisna od skladnega delovanja vseh odgovornih in zainteresiranih dejavnikov.

V odnosih med zdravstvom in socialnim zavarovanjem je bil dosežen kvaliteten napredek. S sklenitvijo splošnih sporazumov med zdravstvenimi centri in komunalnimi skupnostmi socialnega zavarovanja je bila dana osnova za uskladitev potreb z možnostmi. Institucija splošnega sporazuma je zato treba nadalje izpopolnjevati in jo pravno utrditi ter odpraviti pomanjkljivosti, ki so se pokazale pri njenem izvajanju. Izdelati je treba objektivnejša merila za delitev sredstev, namenjenih za zdravstveno varstvo, za posamezne oblike zdravstvenega varstva, za vrednotenje dela zdravstvenih zavodov in jasneje opredeliti nosilce posameznih rizikov ter zagotoviti učinkovitejši nadzor nad izvajanjem splošnih sporazumov in pogodb. Osnovni razlog za nezadostno učinkovitost splošnih sporazumov je v tem, da so bili sklenjeni v pogojih nepopolnih sistemskih rešitev na področju zdravstvenega zavarovanja.

Na področju invalidsko-pokojninskega zavarovanja se vse bolj zaostruje problem razlik med pokojninami, priznanimi v različnih časovnih obdobjih ter problem valorizacije pokojnin. Nesorazmerja med pokojninami starih in novih upokojencev so se v naši republici že tako povečala, da jih družbeno ni več mogoče opravičevati.

Limitiranje prispevnih stopenj za socialno zavarovanje s strani federacije otežkoča prizadevanje pristojnih in zainteresiranih dejavnikov v republici za sprejetje rešitev, ki bi ustrezale specifičnim potrebam in možnostim republike. Zato je treba opustiti določanje najvišje meje s strani federacije, ki jo smejo v posameznem letu dosegati stopnje prispevkov za vse panoge socialnega zavarovanja.

Odpravo limita s strani federacije terjajo tudi naslednja dejstva:

— uvedba novega sistema financiranja otroškega varstva in otroškega dodatka;

— prenos pristojnosti glede usklajevanja pokojnin na republiške skupnosti socialnega zavarovanja;

— dosedanje pozitivni premiki v zdravstvu in zdravstvenem zavarovanju v smeri usklajevanja potrošnje z realnimi zmogljivostmi;

— potreba po postopni krepitvi rezervnih skladov socialnega zavarovanja.

Limitiranje prispevne stopnje za socialno zavarovanje s strani federacije pa tudi ni v skladu s krepitvijo ekonomsko-politične in samoupravne vloge republike na področju družbene delitve dohodka, kakršno zahteva družbeno-gospodarski razvoj in odgovornost, ki jo ima republika po zvezni in republiški ustavi na tem področju.

II

1. Skladi zdravstvenega zavarovanja poslujejo vse leto z deficitom, čeprav so bili sprejeti mnogi ukrepi za racionalizacijo potrošnje. Ti primanjkljaji so posledica dosedanjega ekstenzivnega gospodarjenja, nedoslednega izvajanja splošnih sporazumov in pogodb ter premajhnega prizadevanja za racionalnejše poslovanje. Samoupravni organi skupnosti socialnega zavarovanja niso izkoristili vseh zakonskih pooblastil, s katerimi bi lahko vplivali na večjo usklajenost potrošnje z realnimi zmogljivostmi skladov. Prav tako niso v zadostni meri spremljali izvajanje sprejetih ukrepov za racionalizacijo potrošnje na področju zdravstvenega zavarovanja ter analizirali njihove finančne učinke in nastale probleme.

Zaostritev pogojev za zdravljenje zavarovancev zunaj regije z namenom, da se zmanjša odliv sredstev, ni v skladu z zakonom. S tem je namreč kršeno temeljno načelo solidarnosti zavarovanja in pravica zavarovanca do zdravstvenega varstva. Takšni ukrepi komunalnih skupnosti zaslužijo vso obsodbo.

Samoupravni organi skupnosti socialnega zavarovanja niso dovolj skrbeli za modernizacijo in bolj racionalno poslovanje službe socialnega zavarovanja.

Zato bi bilo potrebno:

— doseči, da se samoupravni organi socialnega zavarovanja v večji meri uveljavijo in v skladu z zakonskimi pooblastili sprejmejo vse potrebne ukrepe za usklajevanje potrošnje z razpoložljivimi sredstvi;

— do 31. 12. 1967 odpraviti tiste določbe v pravnih aktih o uveljavljanju zdravstvenega varstva, ki zavarovancem onemogočajo oziroma otežujejo uveljavitev pravic do zdravstvenega varstva zunaj regije;

— ugotoviti vzroke za zmanjšanje obsega zobozdravstvenega varstva in sprejeti ukrepe, da bi zavarovanci lahko uveljavljali pravico do tega varstva. V ta namen je treba proučiti obseg participacije odraslih oseb za zobozdravstveno varstvo;

— poiskati ustrezne rešitve za zagotovitev medicinske rehabilitacije in zdravljenja v naravnih zdraviliščih tistim zavarovancem, ki so takega zdravljenja neobhodno potrebni. Posebno pozornost je treba posvetiti otrokom in mladini;

— poskrbeti za modernizacijo in racionalnejše poslovanje službe socialnega zavarovanja ter zagotoviti učinkovitejši nadzor nad njenim delom.

2. V prvem polletju je 17 zdravstvenih zavodov, predvsem bolnišnic, zaključilo poslovanje z deficitom v višini ca. 10 milijonov dinarjev. Skoraj polovica tega zneska odpade na klinične bolnišnice v Ljubljani.

Tako stanje je predvsem posledica neurejenega sistema financiranja bolnišničnega zdravljenja ter pre-

majhnega prizadevanja nekaterih zdravstvenih zavodov za bolj smotno poslovanje. Večina zdravstvenih zavodov močno črpa svoje rezerve in bo letno poslovanje zaključila praktično brez skladov, nekateri zavodi celo z deficitom. Kljub temu pa nekateri zdravstveni zavodi neupravičeno povečujejo osebne dohodke, in to celo taki, ki imajo občutne primanjkljaje. Pri tem tudi odgovornost družbeno-političnih skupnosti in njihova vloga kot ustanoviteljev ni prišla dovolj do izraza.

Poseben problem skladov zdravstvenega zavarovanja in zdravstvenih zavodov je nelikvidnost. Vzroki nelikvidnosti so predvsem: nepravčasen sprejem instrumentov financiranja, nepravčasno sklepanje pogodb, nereden in nezadosten dotok sredstev ter pomanjkanje obratnih sredstev.

Nelikvidnost moti odnose med skladi zdravstvenega zavarovanja in zdravstvenimi zavodi, vnaša negotovost v poslovanje zdravstvenih zavodov in v končni posledici vpliva na uveljavljanje pravic zavarovancev.

Tako stanje terja:

— da se proučijo možnosti in oblike za večje uveljavljanje družbenega interesa pri opravljanju nalog zdravstvenih zavodov, zlasti glede delitve dohodka;

— da se natančneje opredelijo pooblastila družbenih organov upravljanja v zdravstvenih zavodih in funkcije družbeno-političnih skupnosti kot ustanoviteljev;

— da samoupravni organi skupnosti zavarovanja in zdravstvenih zavodov čimprej sprejmejo sanacijske načrte za odpravo nastalih primanjkljajev, za zagotovitev likvidnosti in za preprečitev nastanka novih primanjkljajev.

Posebej je treba proučiti problem odplačevanja anuitet zdravstvenih zavodov;

— da pristojni organi nadzorstva, v primeru, če zavodi niso pripravljeni sanirati svojih razmer, posežejo z ustreznimi ukrepi, v skrajnih primerih tudi z začasno oziroma prisilno upravo.

3. Na področju zdravstvenega zavarovanja kmetov je najbolj pereč problem odpraviti primanjkljaje iz preteklih let. Za kritje teh primanjkljajev so skupščine komunalnih skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov sprejele sklepe o uvedbi izrednega prispevka. K tem sklepom nekatere občinske skupščine niso dale soglasja, s čimer so onemogočile rešitev tega zelo perečega problema.

Ker je treba ta problem nujno rešiti, zavarovanci sami pa so pripravljeni prevzeti breme kritja primanjkljajev, naj občinske skupščine, ki so odrekle soglasje k sklepom o uvedbi izrednega prispevka, ponovno razpravljajo o teh sklepih.

Tudi v zdravstvenem zavarovanju kmetov je treba v okviru izpopolnjevanja celotnega sistema socialnega zavarovanja zagotoviti večji vpliv kmeta kot blagovnega proizvajalca in mu omogočiti, da bo sam določal obseg pravic in način njihovega materialnega kritja.

4. Zdravstveni centri so odigrali pomembno vlogo pri sklepanju splošnih sporazumov in pri izvajanju zakona o organizaciji zdravstvene službe. Kot sodelavci splošnih sporazumov pa so pomanjkljivo izvajali kontrolo nad izvajanjem teh sporazumov in tudi niso v zadostni meri analizirali, kako se izvajajo skle-

njene pogodbe. Te naloge bodo morali v prihodnje dosledneje izvajati.

Nekatere komunalne skupnosti socialnega zavarovanja niso dovolj močne, da bi lahko na solidarnostni osnovi zagotavljale uveljavljanje zakonitih pravic do zdravstvenega varstva, kot tudi materialna sredstva za te namene. V zaostrenih pogojih gospodarjenja bi bilo treba oblikovati večje in rizično močnejše skupnosti.

Iz navedenih razlogov bi bilo potrebno:

- proučiti organizacijo komunalnih skupnosti socialnega zavarovanja, da bi bile sposobnejše ob podpori družbeno-političnih skupnosti na osnovi solidarnosti zavarovancev zagotavljati zakonite pravice zavarovancev;

- proučiti, ali je nujna usklajenost območij komunalnih skupnosti socialnega zavarovanja z območji regionalnih zdravstvenih centrov.

5. Potrošnja sredstev skladov zdravstvenega zavarovanja za zdravila naglo raste. Ta porast je posledica objektivnih dejavnikov (porast cen, visoke marže, negativna oziroma pozitivna lista zdravil itd.) ter subjektivnih dejavnikov na strani zdravstvene službe.

Zaradi tega bi morali:

- pristojni organi proučiti formiranje cen zdravilom od proizvajalca do potrošnika in v svoji pristojnosti sprejeti ustrezne ukrepe oziroma se zanje zavzeti pri zveznih organih;

- zdravstveni centri in komunalne skupnosti socialnega zavarovanja v okviru zakonitih pooblastil, zdravstveni zavodi pa v okviru notranje kontrole, organizirati učinkovitejši nadzor nad predpisovanjem zdravil.

6. Hitrejšje vključevanje zdravstva in zdravstvenega zavarovanja v reformna prizadevanja ovira pomanjkanje programov zdravstvenega varstva. Ti bi morali biti odraz dogovora zdravstvene službe in vseh drugih zainteresiranih dejavnikov. Temeljiti morajo na ugotovitvah o zdravstvenem stanju prebivalstva, začrtati smer razvoja posameznih zdravstvenih dejavnosti ter v skladu z družbenimi zmogljivostmi nakazati prioritete naloge na področju zdravstvenega varstva.

Programi zdravstvenega varstva je treba sprejeti tako v regijah kot v republikah.

III

Razen že omenjenega problema razlik med pokojninami, priznanimi v različnih časovnih obdobjih, izstopa na področju invalidsko-pokojninskega zavarovanja tudi problem valorizacije pokojnin. Sedanji sistem določanja pokojninskih osnov in valorizacije pokojnin z enotnimi količniki ne ustreza specifičnostim posameznih republik.

Poseben problem predstavlja nelikvidnost sklada invalidsko-pokojninskega zavarovanja. Ta je posledica povečanja števila upokojencev, zlasti v letu 1966, omejitve sredstev za to zavarovanje in tega, da vsa oročena sredstva rezerv sklada še niso bila sproščena. Zaradi stalne nelikvidnosti sklada je bilo izplačevanje pokojnin iz meseca v mesec povezano z velikimi finančnimi težavami.

Zato je treba:

- že s 1. I. 1968 zaceti z usklajevanjem pokojnin, priznanih v različnih časovnih obdobjih, Republiška skupnost socialnega zavarovanja delavcev naj v sodelovanju s pristojnimi republiškimi organi prouči vse možnosti za zagotovitev potrebnih sredstev;

- pri zveznih organih razen odprave limita prispevnih stopenj za socialno zavarovanje zahtevati, da se republikam prepusti določanje sistema valorizacijskih količnikov, tako za valorizacijo osebnih dohodkov, ki so podlaga za določanje pokojninske osnove, kot za usklajevanje pokojnin z gibanjem življenjskih stroškov in družbeno produktivnostjo dela.

IV

Sedanji sistem otroškega dodatka je preživel. Funkcija in pomen dodatka sta se v zadnjih desetih letih bistveno spremenili glede na porast osebnih dohodkov in potrebe zaposlenih družin; ne ustrezata tudi specifičnim demografskim in sociološkim razmeram v posameznih republikah. Sklad otroškega dodatka bo s predpisom izrednega prispevka za kritje primanjkljajev iz preteklih let uskladi izdatke z dohodki.

S splošnim zakonom o financiranju nekaterih oblik družbenega varstva otrok je bila dana republikam možnost, da samostojno uredijo to področje. Osnutek republiškega zakona je že v javni obravnavi.

Sistem otroškega varstva bo moral biti zasnovan tako, da bo prišla do izraza tudi večja odgovornost in iniciativa občanov, delovnih organizacij, krajevnih skupnosti, izobraževalnih skupnosti, občin in drugih družbenih dejavnikov za razvoj na tem področju.

Z istim sistemom je treba na osnovi vzajemnosti in solidarnosti zaposlenih ustrezno urediti tudi otroški dodatek.

V

V težnji, da bi Skupščina SR Slovenije čimprej zavzela stališča o potrebnih spremembah v sistemu zdravstvenega in invalidskega varstva ter zavarovanja in v sistemu pokojninskega zavarovanja, je predsednik Skupščine SR Slovenije ustanovil delovno skupino poslancev in strokovnjakov za proučitev teh vprašanj.

Ta delovna skupina naj intenzivno nadaljuje delo, občasno poroča Skupščini SR Slovenije ter upošteva-joč tudi ugotovitve tega akta čimprej predloži gradivo z ustreznimi predlogi. V sodelovanju z drugimi organi naj dá konkretne predloge za hitrejšje reševanje aktualnih problemov na področju organizacije in financiranja zdravstvenega varstva ter vseh oblik socialnega zavarovanja.

Na podlagi teh ugotovitev in spričo nalog, ki iz njih izvirajo, sprejema Skupščina SR Slovenije

sklep:

Izvršni svet in pristojni odbori Skupščine SR Slovenije ter republiški upravni organi bodo v sodelovanju z republiško skupnostjo socialnega zavarovanja delavcev, republiško skupnostjo zdravstvenega zavarovanja kmetov, republiškim zdravstvenim centrom, skupnostjo zdravstvenih zavodov Slovenije in z drugimi družbenimi dejavniki podrobneje konkretizirali izvajanje nakazanih nalog ter določili roke za njihovo

vo uresničitev. Pri izvajanju nalog bodo vzpostavili tesno sodelovanje z občinskimi skupščinami.

Št. 402-115/67

Ljubljana, dne 3. novembra 1967.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Sergej Kraigher l. r.

294.

Na podlagi 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 9. oktobra 1967 in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 13. novembra 1967 sprejela

ODLOK

**o finančnem programu za financiranje adaptacije
vzgojnega zavoda Veržej**

I

S tem odlokom se ureja financiranje adaptacije vzgojnega zavoda Veržej, ki obsega instalacijske centralne kurjave in katere investitor je ta zavod.

II

Vrednost investicije iz prejšnje točke tega odloka znaša 400.000 dinarjev ter obsega pripravljalna, gradbena in instalacijska dela ter stroške investitorja.

Investicija bo končana v letu 1967.

III

Sredstva za investicije zagotovi vzgojni zavod Veržej s kreditom, ki ga najame pri Pomurski banki v Murski Soboti za dve leti z obrestno mero 7%.

Odplačilo kredita zagotovi SR Slovenija iz sredstev svojega proračuna za leti 1968 in 1969.

IV

Za izvajanje tega finančnega programa neposredno skrbita republiški sekretariat za finance ter republiški sekretariat za prosveto in kulturo.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predloži ob koncu investicijskih del Skupščini SR Slovenije poročilo o izvršitvi tega finančnega programa.

V

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 402-75/67

Ljubljana, dne 14. novembra 1967.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Sergej Kraigher l. r.

295.

Na podlagi 16. alinee 135. člena in 4. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije ter II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije (Uradni list SRS, št. 16-144/67) in 17. člena zakona o sodiščih splošne pristojnosti (Uradni list SRS, št. 20-220/65) je republiški zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 3. novembra 1967 sprejel

SKLEP

**o določitvi števila in izvolitvi sodnikov porotnikov
Vrhovnega sodišča SR Slovenije**

I

Vrhovno sodišče SR Slovenije ima 25 sodnikov porotnikov.

II

Za sodnike porotnike se izvolijo:

1. Julij Beltram, predsednik komisije za prošnje in pritožbe, Zveza združenj borcev NOV Slovenije;

2. Jože Benedičič, komercialist, tovarna obutve »Peko«, Tržič;

3. Elica Dolenc, sekretar, izvršni odbor občinske konference SZDL, Maribor;

4. Adolf Gerželj, direktor Postojnske jame, Postojna;

5. Ivan Grašič, svetovalec in analitik za prosveto in kulturo, skupščina občine Novo mesto;

6. Lojze Herman, politični delavec, Centralni komite ZK Slovenije;

7. ing. Fanika Jugovič, analitik, kreditna banka Celje, podružnica za kmetijstvo;

8. Ivan Krajnc, ravnatelj, šolski center za blagovni promet, Maribor;

9. ing. Veljko Križnik, dosedaj poslanec republiškega zbora Skupščine SR Slovenije;

10. Franc Leben, dosedaj poslanec republiškega zbora Skupščine SR Slovenije;

11. Marija Lukanc, šef izpostave, komunalni zavod za socialno zavarovanje Ljubljana, izpostava Kamnik;

12. Tinka Muhar, šef splošno kadrovskega sektorja, veletrgovina »Astra«, Ljubljana;

13. Ado Naglav, upravnik, Revirski muzej NOB, Trbovlje;

14. Slavko Oblak, direktor medkrajevnega potniškega prometa, Ljubljana-transport, Ljubljana;

15. Lojze Očepek, upokojenec, Ljubljana, Veselova 8;

16. ing. Uči Osredkar, ing. kemije, kemijski inštitut »Boris Kidrič«, Ljubljana;

17. Terezija Osterman, strokovni sodelavec za poklicno usmerjanje, komunalni zavod za zaposlovanje, Koper;

18. Miro Posega, šef splošnega sektorja, avtobusni promet, Maribor;

19. Cilka Prešeren, upokojenka, Ljubljana, Ruska 3;

20. dr. Meta Škarja-Skerget, vodja enote za zdravstveno varstvo šolskih otrok, zavod SR Slovenije za zdravstveno varstvo, Ljubljana;

21. Viktor Stopar, upokojenec, Ljubljana, Tivova 85;

22. Milo Vižintin, družbeno-politični delavec, občinska konferenca SZDL, Nova Gorica;

23. Marija Vild, vodja kadrovskega-socialnega sektorja, tovarna oblačil, perila in pletenin »Mura«, Murska Sobota;

24. Lojze Založnik, tehnolog, »Iskra«, tovarna elektrotehničnih in finomehaničnih izdelkov, Kranj;

25. Viktor Zupančič, dosedaj poslanec republiškega zbora Skupščine SR Slovenije.

St. 111-12/67

Ljubljana, dne 3. novembra 1967.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Sergej Kraigher l. r.

296.

Na podlagi 16. alinee 135. člena in 4. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije ter II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije (Uradni list SRS, št. 16-144/67) in 17. člena zakona o sodiščih splošne pristojnosti (Uradni list SRS, št. 20-220/65) je republiški zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 3. novembra 1967 sprejel

SKLEP

**o določitvi števila in izvolitvi sodnikov porotnikov
okrožnega sodišča v Novem mestu**

I

Okrožno sodišče v Novem mestu ima 100 sodnikov porotnikov.

II

Za sodnike porotnike se izvolijo:

1. Ivan Abram, zasebni kmetovalec, Dobrava 3, p. Kostanjevica;

2. Vika Avsec, psiholog, komunalni zavod za zaposlovanje, Novo mesto;

3. Vinko Babič, jamomerec, rudnik rjavega premoga, Kanižarica;

4. Olga Bajt, gospodinja, Brežice, Tomšičeva št. 13;

5. Franc Barbič, elektromehanik, belokranjska trikotažna industrija »Beti«, Metlika;

6. Rudi Bevc, obratovodja, zavod za rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, Novo mesto;

7. Slavka Bogovič, referent v nabavnem oddelku, »Novoteks«, tekstilna tovarna Novo mesto;

8. Dominik Bratoš, železniški uslužbenec, železniška postaja, Novo mesto;

9. Ivan Butala, predelavec, »Novoteks«, tekstilna tovarna Novo mesto, obrat II. Metlika;

10. Jože Butara, upokojenec, Novo mesto, Cesta herojev 10;

11. Henrik Cigoj, upokojenec, Novo mesto, Dilančeva 1;

12. Jože Cvelbar, vodja poslovne enote, kmetijska zadruga, »Krka«, Novo mesto;

13. Anton Čefarin, tehnični vodja centralnega servisa, industrija motornih vozil, Novo mesto;

14. Peter Drenik, lesni tehnik — planer, »Novoles«, lesni kombinat, Novo mesto;

15. Marjan Drenovec, elektromehanik, »Pionir«, splošno gradbeno podjetje Novo mesto;

16. Adam Držanič, zasebni kmetovalec, Dolenja vas, p. Artiče;

17. Vojko Dvojmoč, referent za izvoz in uvoz, konfekcija »Lisca«, Sevnica;

18. Jože Filipčič, avtomehanik, avtotransportno podjetje »Prevoz«, Brežice;

19. Franc Golob, sekretar, podjetje za stanovanjsko gospodarstvo in urejanje naselij, Novo mesto;

20. Nada Gostič, ravnateljica, osnovna šola »Katja Rupena«, Novo mesto;

21. Franc Gračner, rudarski tehnik, rudnik rjavega premoga, Senovo;

22. Ivan Grmovšek, direktor, trgovsko podjetje »Krka«, Brežice;

23. Marinka Hafner, šolski upravitelj, osnovna šola Boštanj;

24. Ludvik Hren, upravnik, gostinsko podjetje »Restavracija na Griču«, Čatež ob Savi;

25. Ana Jakše, učiteljica, osnovna šola Črnomelj;

26. Anica Jančič, strojepiska, občinski sodnik za prekrške, Novo mesto;

27. Jože Jeke, analitik, kopitarna Sevnica;

28. ing. Vlado Jenko, vodja tehnične službe, gozdno gospodarstvo, Brežice;

29. Franc Junkar, varnostni tehnik, termoelektrarna, Brestanica;

30. Marica Keršič, tehnični sekretar, občinski komite ZKS Sevnica;

31. Franc Kmetec, vodja računskega sektorja, rudnik rjavega premoga, Senovo;

32. Jože Knez, referent za izobraževanje, tovarna celuloze in papirja »Djuro Salaj«, Krško;

33. Andrej Koče, analitik, komunalni zavod za zaposlovanje, Novo mesto;

34. Lojze Kočevar, kadrovik, »Iskra«, Kranj, tovarna kondenzatorjev, Semič;

35. Leo Koman, učitelj, zavod za prosvetno-pedagoško službo, Krško;

36. Martin Kopinč, HTV referent, tovarna pohištva Brežice;

37. Božo Koprivnik, strojnik parnih turbin, tovarna celuloze in papirja »Djuro Salaj«, Krško;

38. Zofija Koren, socialna delavka, skupščina občine Sevnica;

39. ing. Meta Kosmatin, referent za asfalt in gramoz, cestno podjetje Novo mesto;

40. ing. Miha Krhin, referent za kmetijstvo in gozdarstvo, skupščina občine Trebnje;

41. Boris Kromšek, referent za upravno gospodarske zadeve, skupščina občine Brežice;

42. Cveta Lovše, vodja računskega sektorja, »Dana«, tovarna likerjev in destilacija, Mirna;

43. Franc Medle, zasebni kmetovalec, Smarjeta 4, pošta Smarjeta;

44. Ludvik Mežan, zasebni kmetovalec, Gornje Ponikve 1, p. Trebnje;

45. Joža Miklič, šef gospodarsko finančne službe, »Krka«, tovarna zdravil, Novo mesto;

46. Heda Mikolavčič, upokojenka, Krško, Cesta 4. julija 51;

47. Ciril Mirtič, prodajni referent, »Petrol«, Novo mesto;

48. Venceslav Mirtič, vodja elektro oddelka, industrija motornih vozil, Novo mesto;
49. Anica Mitrič, industrijska šivilja, »Labod«, tovarna perila, Novo mesto;
50. Franc Mlinar, poslovodja prodajalne, kmetijska zadruga »Krka«, Novo mesto;
51. Dušan Modic, profesor, gimnazija, Novo mesto;
52. Stanko Molan, kmetijski tehnik, kmetijska zadruga, »Agraria«, Brežice;
53. Frenk Molek, šef oddelka za gospodarstvo, skupščina občine Metlika;
54. Nada Novak, sekretar podjetja, podjetje za popravilo voz, Dobova;
55. Franc Pavlakovič, šef krajevnega urada, krajevni urad, Vinica;
56. Friderik Pečnik, poslovodja, trgovsko podjetje, Sevnica;
57. Martina Petrič, upokojenka, Novo mesto, Breg 11;
58. Jože Pirkovič, vodja montaže drsnih obročkov, »Iskra«, tovarna elementov za elektroniko Ljubljana, obrat Upori Sentjerne;
59. Ivan Plut, vodja splošne službe, »Iskra«, tovarna elementov za elektroniko Ljubljana, obrat keramičnih kondenzatorjev, Žužemberk;
60. Betka Pogačar, trgovska pomočnica, trgovsko podjetje »Preskrba«, Krško;
61. Franc Polanko, direktor, gostišče »Grmada«, Trebnje;
62. Stane Ponikvar, trgovski poslovodja, veletrgovina »Merkator«, poslovna enota Gradišče, Trebnje;
63. Marjeta Potrč, šef splošnega sektorja, »Krka«, tovarna zdravil, Novo mesto;
64. Ivan Preskar, profesor, osnovna šola bratov Ribar, Brežice;
65. dipl. ing. Franc Prešeren, vodja proizvodnega okoliša, kmetijska zadruga, Trebnje;
66. Evgen Pungerčič, vodja splošnega oddelka, »Dolenjka«, trgovsko podjetje na debelo in drobno, Novo mesto;
67. Tone Rems, fakturist, pekarna in slaščičarna, Novo mesto;
68. Kristina Rifelj, logoped, posebna šola, Šmihel;
69. Joško Romih, komercialist, »Agrokombinat«, trgovsko in proizvodno podjetje, Krško;
70. Vida Romih, finančni knjigovodja, rudnik lignita, glin in kremenovih peskov, Globoko;
71. Danilo Rus, veterinarski inšpektor, skupščina občine Črnomelj;
72. Boris Savnik, upravitelj, poklicna kovinarska in avtomehanična šola, Novo mesto;
73. Marija Slak, konfekcijska delavka, modna oblačila, obrat Trebnje;
74. Stanko Slapšak, vodja transporta, »Metalna«, Krmelj;
75. Slavko Smerdel, ravnatelj, osnovna šola, Krško;

76. Jože Starič, vodja ekonomske enote, kmetijska zadruga »Krka«, Novo mesto;
77. Janez Strel, računovodja, splošno kleparstvo, Kostanjevica;
78. Stane Šeško, vodja tehničnega sektorja, mizararska produktivna zadruga Sevnica;
79. ing. Ružica Škof, vodja kontrolne službe, belokranjska trikotažna industrija »Beti«, Metlika;
80. Vlada Škof, ravnateljica, osnovna šola Suhor;
81. Stanko Škufca, vodja plansko analitskega oddelka, gozdno gospodarstvo, Novo mesto;
82. ing. Malka Stefanič, agronom, kmetijska zadruga, Črnomelj;
83. Jože Stok, vodja kadrovsko-socialnega sektorja, »Novoles«, lesni kombinat, Novo mesto;
84. Janja Trampuž, vodja pisarne, skupščina občine Krško;
85. Anton Urbas, zasebni kmetovalec, Grabrovec 11, p. Metlika;
86. Anton Vajs, kalkulant, »Zora«, lesna predelovalna industrija, Črnomelj;
87. Jože Vajs, revirni vodja, gozdni obrat Črnomelj;
88. ing. Vladimir Vardjan, vodja konstrukcije in razvoja, belokranjska železolivarna in strojna tovarna »Belt«, Črnomelj;
89. Branko Voglar, direktor, splošno obrtno podjetje, Krško;
90. Marjan Vrabec, sekretar, »Iskra« Kranj, tovarna usmerniških naprav, Bršlin, Novo mesto;
91. Maks Zemljak, vodja splošnega sektorja, kmetijski kombinat »Zasavje«, Sevnica;
92. Franc Zevnik, zasebni kmetovalec, Čatež 27, p. Čatež;
93. dipl. ing. Ivo Zobec, upokojenec, Novo mesto, Trdinova 10;
94. Albin Zore, nabavni referent, tovarna šivalnih strojev, Mirna;
95. Anton Zorko, višji rentgenski tehnik, splošna bolnica Brežice;
96. Joško Zupan, profesor, osnovna šola Sentrupert;
97. Marjan Zupanc, vodja strojno inventarnege parka, »Pionir«, splošno gradbeno podjetje, Novo Mesto;
98. Jože Zabčič, tehnični vodja, »Komet«, konfekcija Metlika;
99. Zalka Zibert, administrativna delavka, občinski komite ZKS Trebnje;
100. Jože Znidaršič, skupinovodja gozdnih delavcev, gozdni obrat Sevnica.

Št. 111-12/67

Ljubljana, dne 3. novembra 1967.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:
Sergej Kraigher l. r.